

ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРНОЇ СТРУКТУРИ ОСОБИСТІСНИХ ХАРАКТЕРИСТИК БЕЗРОБІТНИХ

Олег Рудюк

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна
o.w.rudiuk@gmail.com

У статті здійснено емпіричне дослідження факторної структури особистісних характеристик безробітних. В основу цього покладено припущення про те, що інтегральні особистісні фактори детермінують змістовно-процесуальні й результативні параметри подолання кризи зайнятості в безробітних.

Емпіричними корелятами особистісних характеристик безробітних, що вимірювалися в цьому дослідженні, стали показники їхніх смисложиттєвих орієнтацій, особистісної самоактуалізації та особистісних атрибуцій. До шеругу показників смисложиттєвих орієнтацій безробітних увійшли цілі в житті, процес життя, результативність життя, локус контролю-Я, локус контролю-життя, осмисленість життя, рефлексивність і професійна ідентичність. У якості показників особистісної самоактуалізації безробітних визначено часову компетентність, опору на себе, сенситивність, спонтанність, самоповагу, самоприйняття, синергічність, пізнавальні потреби, креативність і мотивацію саморозвитку. Показниками особистісних атрибуцій безробітних визначено інтернальність у сфері досягнень, невдач і виробничих відносин.

У результаті факторизації визначених показників виділено факторну модель особистісних характеристик безробітних, структурно-змістовими елементами якої стали фактор «інтернальної особистісної диспозиції», який відображає настановчу особистісну диспозицію на реалізацію внутрішнього локусу контролю стосовно життя й самого себе; фактор «смислової особистісної диспозиції», який відображає рефлексивну (смислодіяльнісну) позицію особистості в ставленні до життя; фактор «професійно-ідентифікаційної особистісної диспозиції», який об'єднав показники, релевантні загальноприйнятим критеріям самореалізації в професійній сфері.

Ключові слова: безробіття, криза зайнятості, подолання, смисложиттєві орієнтації, особистісна самоактуалізація, особистісні атрибуції.

Oleh Rudiuk. Factor Structure of Personal Characteristics of the Unemployed. The article is devoted to the empirical study of the factorial structure of the personal characteristics of the unemployed. The research is based on the assumption that integral personal factors determine the content-procedural and productive parameters for overcoming the employment crisis of the unemployed.

The empirical correlates of the personal characteristics of the unemployed, which were measured in this study, became indicators of their meaning in life orientations, personal self-actualization and personal attributes. The list of indicators of the purpose-of-life orientations of the unemployed includes: the goals in life, the process of life, the effectiveness of life, locus of self-control, the «life» locus of control, the meaningfulness of life, reflexivity and professional identity. As indicators of personal self-actualization of the unemployed, were determined the following: temporal competence, self-reliance, sensitivity, spontaneity, self-respect, self-acceptance, synergy, cognitive needs, creativity and self-development motivation. As indicators of personal attribution of the unemployed we have defined the internality in the field of achievements, failures and industrial relations.

As a result of factorization of the determined indicators the factor model of personal characteristics of the unemployed was singled out, whose structural and constitutive elements are: factor of «internal personal disposition», which reflects the prescriptive personal disposition for the realization of the internal locus of control on life and self; the factor of «semantic personal disposition», which reflects the reflexive (meaning-creating) position of the individual on life and self; the factor of «professional personal disposition», which combines in itself the personal indicators, relevant to the generally accepted criteria of self-realization in the professional sphere.

Key words: unemployment, employment crisis, overcoming, purpose-of-life orientations, personal self-actualization, personal attributions.

Олег Рудюк. Исследование факторной структуры личностных характеристик безработных. В статье освещается эмпирическое исследование факторной структуры личностных характеристик безработных. В основу исследования положено предположение о том, что интегральные личностные факторы детерминируют содержательно-процессуальные и результативные параметры преодоления кризиса занятости у безработных.

Эмпирическими коррелятами личностных характеристик безработных, которые измерялись в данном исследовании, стали показатели их смысложизненных ориентаций, личностной самоактуализации и личностных атрибуций. В число показателей смысложизненных ориентаций безработных вошли цели в жизни, процесс жизни, результативность жизни, локус контроля-Я, локус контроля-жизнь, осмысленность жизни, рефлексивность и профессиональная идентичность. В качестве показателей личностной самоактуализации безработных определены: временная компетентность, опора на себя, сенситивность, спонтанность, самоуважение, самопринятие, синергичность, познавательные потребности, креативность и мотивация саморазвития. Показателями личностных атрибуций безработных стала интернальность в области достижений, неудач и производственных отношений.

В результате факторизации определенных показателей выделяется факторная модель личностных характеристик безработных, структурно-содержательными элементами которой стали фактор «интернальной личностной диспозиции», который отражает установочную личностную диспозицию на реализацию внутреннего локуса контроля по отношению к жизни и самому себе; фактор

«смысловой личностной диспозиции», который отражает рефлексивную (смыслодеятельностную) позицию личности по отношению к жизни; фактор «профессионально идентификационной личностной диспозиции», который объединил показатели, релевантные общепринятым критериям самореализации в профессиональной сфере.

Ключевые слова: безработица, кризис занятости, преодоление, смысло-жизненные ориентации, личностная самоактуализация, личностные атрибуции.

Постановка наукової проблеми та її значення

На фоні доволі складних соціально-економічних перетворень в українському суспільстві певний науковий інтерес становлять проблеми, які актуалізуються в площині відношень зайнятості. До найбільш гострих проблем такого виду можна віднести втрату роботи або вимушене безробіття. Безробіття як феномен соціально-трудова трансформацій стало для значної частини нашого суспільства джерелом кризової психологічної реальності, адже часто супроводжується втратою почуття визначеності й прозорості в ставленні до власного майбутнього, депривацією базових потреб, професійною й соціальною маргіналізацією, утратою сенсу життя тощо. Тому важливим аспектом психології безробіття є вивчення індивідуальних факторів і способів його подолання. Зважаючи на це, проблема механізмів і закономірностей особистісної детермінації подолання кризи безробіття заслуговує на спеціального вивчення.

Аналіз досліджень із цієї проблеми

Сучасне предметне поле наукової дискусії з приводу найбільш актуальних аспектів зазначеної проблематики представлено у вітчизняному (А. Дьомін, Н. Глуханюк, М. Дмитрієва, С. Євдокимова, М. Кліщевська, Г. Колобкова, Н. Михайлова, Ю. Павлов, Л. Пельцман, О. В. Рябова, Т. Чуйкова, С. Шафікова та ін.) і зарубіжному (А. Барбер, А. Вайнфілд, Дж. Дозьє, Д. Дулі, Б. Ешфорт, Р. Каталано, Р. Лазарус, Дж. Летек, К. Рук, А. Сакс, М. Тіджман, Н. Фізер, С. Фінеман, Б. Х'юстон та ін.) дослідницькому просторі потужним фактажем теоретичних й емпіричних узагальнень. Попри велику кількість досліджень різних аспектів актуальної проблематики, поза фокусом наукової рефлексії залишаються фактори, що визначають специфічні особливості та закономірності особистісної детермінації подолання кризи зайнятості в безробітних. Зокрема, у нашому дослідженні зроблено спробу емпіричної верифікації факторної моделі інтегральних особистісних диспозицій безробітних, які визначатимуть їхні змістовно-процесуальні і результативні параметри подолання кризи втрати роботи.

Мета статті – емпіричне дослідження факторної структури особистісних характеристик безробітних.

Методика та організація дослідження

Якісна структура вибірки, яка нараховувала 137 осіб різної статі з різним стажем безробіття, відповідає соціально-демографічним і професійним характеристикам безробітних, зареєстрованим Рівненським міським центром зайнятості. На базі цього спеціалізованого державного центру переорієнтації та перепідготовки безробітних і проводилась основна частина дослідження.

Головними емпіричними корелятами особистісних характеристик безробітних, що вимірювались у дослідженні, стали показники їхніх смисложиттєвих орієнтацій, особистісної самоактуалізації й особистісних атрибутів.

Дослідження смисложиттєвих орієнтацій безробітних було проведене за допомогою таких методик, як «Тест смисложиттєвих орієнтацій» Д. Леонтьєва (Леонтьев Д., 2000), «Тест визначення індивідуальної міри рефлексивності» О. Карпова, В. Пономарьової (Карпов А., 2004), «Хто Я?» М. Кун, Т. Макпартленд (Клецина И., 2003).

Показниками смисложиттєвих орієнтацій безробітних у дослідженні виступають *«цілі в житті»* (характеризують наявність або відсутність у житті цілей у майбутньому, які надають йому осмисленості, спрямованості й часової перспективи); *«процес життя»* (характеризує те, чи сприймається процес власного життя як цікавий, емоційно насичений і наповнений смислом); *«результативність життя»* (відображає оцінку пройденого відрізка життя, відчуття того, наскільки продуктивним й осмисленим воно було); *«локус контролю-Я»* (відображає уявлення про себе як про сильну особистість, що володіє достатньою свободою вибору, щоб побудувати своє життя відповідно до своїх цілей та уявлень про його смисл); *«локус контролю-життя»* (відображає переконання в тому, що людина здатна контролювати власне життя, вільно приймати рішення й утілювати їх у життя); *«осмисленість життя»* (характеризує здатність наповнювати смислом усі аспекти власного життя, оцінювати життєві обставини та події відповідно до загального смислу життя); *«рефлексивність»* (визначає рівень особистісної готовності й здатності до глибокого змістовно-смислового аналізу та структурування власного життєвого досвіду); *«професійна ідентичність»* (визначає рівень усвідомлення своєї тотожності з професійною спільнотою, психологічної значимості членства в ній,

відчуття власної професійної компетентності, самостійності й само-ефективності, тобто переживання своєї професійної цілісності та визначеності «Я»).

Показники смисложиттєвих орієнтацій безробітних за методиками Д. Леонтьєва й О. Карпова, В. Пономарьової вимірювалися за допомогою інтервальної шкали, за методикою М. Кун, Т. Макпартленд – порядкової шкали.

Дослідження особистісної самоактуалізації безробітних проведено за допомогою модифікованої нами методики «Діагностика рівня саморозвитку» Л. Бережної (Фетискин Н., Козлов В., Мануйлов Г., 2002) і «Самоактуалізація особистості» Е. Шостром (Сыманюк Э., 2004).

Показниками особистісної самоактуалізації безробітних у дослідженні виступають «*часова компетентність*» (визначає рівень компетентності в часі, розглядаючи його в єдності минулого, теперішнього й майбутнього); «*опора на себе*» (характеризує стійку тенденцію керуватися в основному інтеріоризованими принципами та мотивами, не залежати від зовнішнього впливу, у своїх вчинках опиратися на власні почуття й думки, критично сприймати вплив зовнішніх сил); «*сенситивність*» (визначає міру чутливості до власних переживань і потреб); «*спонтанність*» (відображає здатність спонтанно та безпосередньо виражати свої почуття й емоції в поведінці або бути самим собою); «*самоповага*» (визначає здатність поважати себе за свою силу, високо цінувати себе, подібати собі, причому за умови, що для цього є об'єктивні підстави); «*самоприйняття*» (вимірює здатність приймати себе всупереч власній слабкості, з усіма своїми недоліками); «*синергічність*» (характеризує схильність до цілісного сприйняття світу та людей, здатність знаходити закономірні зв'язки у всіх суперечливих явищах життя, давати їм осмислену оцінку); «*пізнавальні потреби*» (вимірює прагнення до пізнання й набуття знань про навколишній світ); «*креативність*» (відображає здатність і готовність діяти творчо та нестандартно); «*мотивація саморозвитку*» (характеризує прагнення до саморозвитку в професійній діяльності через розвиток професійних знань й інтересів, бажання вчитися та розширювати власний професійний простір).

Показники особистісної самоактуалізації безробітних за методиками Е. Шостром і Л. Бережної вимірювалися за допомогою інтервальної шкали.

Дослідження особистісних атрибутів безробітних проведено із застосуванням методики «Рівень суб'єктивного контролю» Є. Бажина, О. Голинкіної, О. Еткінда (Сыманюк Э., 2004).

Показниками особистісних атрибуцій безробітних у дослідженні виступають *«інтернальність у сфері досягнень»* (виявляє рівень суб'єктивного контролю над емоційно позитивними подіями й ситуаціями власного життя, свідчить про стійку тенденцію інтерпретувати свої успіхи та досягнення як результат власної наполегливості та цілеспрямованості); *«інтернальність у сфері невдач»* (характеризує рівень суб'єктивного контролю стосовно негативних подій і ситуацій власного життя, що проявляється в стійкій тенденції звинувачувати себе в невдачах, неприємностях та стражданнях); *«інтернальність у сфері виробничих відносин»* (виявляє рівень суб'єктивного контролю щодо подій і ситуацій, що виникають у трудових відносинах; свідчить про стійку тенденцію вважати свої дії важливим фактором в організації власного виробництва, у стосунках у колективі й досягненнях у кар'єрі).

Показники особистісних атрибуцій безробітних за методикою Є. Бажина, О. Голинкіної та О. Еткінда вимірювали за допомогою шкали інтервалів.

Із метою дослідження факторної структури особистісних характеристик безробітних використано метод факторного аналізу (Бююль А., Цёфель П., 2002). Власне метою факторного аналізу в нашому дослідженні стало отримання інтегральних особистісних факторів (диспозицій), що визначатимуть змістовно-процесуальні й результативні параметри подолання кризи зайнятості в безробітних.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження

У результаті факторизації методом головних компонент (Principal Components) із наступним варімакс-обертанням (Varimax) матриці об'єднаних показників смисложиттєвих орієнтацій, особистісної самоактуалізації й особистісних атрибуцій безробітних отримано легкоінтерпретовану факторну структуру (див. табл. 1).

Оптимальне трьохфакторне рішення з простою структурою та мінімальними втратами вихідної інформації (повнота факторизації 57,6 %, інформативність першого фактора – 21,4 %, другого – 20,5 %, третього – 15,7 %) дало змогу перейти до аналізу й змістової інтерпретації факторів, які утворюють факторну модель особистісних характеристик безробітних.

Таблиця 1

Факторна структура особистісних характеристик безробітних

Особистісна характеристика	Фактор		
	1	2	3
Цілі в житті	0,521		
Процес життя		0,736	
Результативність життя		0,701	
Локус контролю-Я	0,795		
Локус контролю-життя	0,508		
Осмисленість життя		0,704	
Рефлексивність			0,530
Професійна ідентичність			0,807
Часова компетентність		0,747	
Опора на себе	0,885		
Сенситивність			0,697
Спонтанність		0,523	
Самоповага	0,764		
Самоприйняття			0,644
Синергічність		0,692	
Пізнавальні потреби			0,749
Креативність		0,661	
Мотивація саморозвитку			0,566
Інтернальність у сфері досягнень	0,606		
Інтернальність у сфері невдач	0,634		
Інтернальність у виробничих відносинах	0,568		

Як видно з таблиці, перший фактор, пояснюючи 21,4 % дисперсії ознак, відображає специфічну своєрідність поєднання особистісних показників безробітних. Ядро цього найбільш потужного, фактора сформовано показниками особистісної самоактуалізації, смисложиттєвих орієнтацій та особистісних атрибуцій. Із найбільшою факторною вагою у цей фактор увійшли такі показники, як «опора на себе» (0,885), «локус контролю-Я» (0,795), «самоповага» (0,764), «інтернальність у сфері невдач» (0,634), «інтернальність у сфері досягнень» (0,606), «інтернальність у виробничих відносинах» (0,568), «цілі в житті» (0,521), «локус контролю-життя» (0,508).

Якщо змістовно проінтерпретувати особистісні показники, що увійшли до першого фактора, то можна виділити спільну для них особливість: усі вони тією чи іншою мірою відображають настановчу особистісну диспозицію на реалізацію внутрішнього локусу контролю стосовно життя й самого себе (незалежність від зовнішнього впливу, контроль над усім і відповідальність за все, що робиш, цільність, упевненість, автономність, здорова амбітність і самодостатність). Можна передбачити, що такі особистісні настанови визначатимуть змістовний і результативний ефект подолання кризи втрати роботи в безробітних.

Отже, змістовно узагальнюючи особистісні показники, які увійшли до першого фактора, ми інтерпретуємо його як фактор *«інтернальної особистісної диспозиції»* безробітних.

Другий фактор, пояснюючи 20,5 % дисперсії ознак, також відображає широкий спектр таких логічно поєднаних особистісних показників безробітних, як особистісна самоактуалізація й смисложиттєва орієнтація. Його структуру та зміст визначають показники *«часової компетентності»* (0,747), *«процесу життя»* (0,736), *«осмисленості життя»* (0,704), *«результативності життя»* (0,701), *«синергічності»* (0,692), *«креативність»* (0,661), *«спонтанність»* (0,523).

У цьому випадку процедурою аналізу в другий фактор об'єднані показники, які визначають самоактуалізаційну (*«часова компетентність»*, *«синергічність»*, *«креативність»*, *«спонтанність»*) і смисложиттєву (*«процес життя»*, *«осмисленість життя»*, *«результативність життя»*) феноменологію особистості. Якщо звернутися до змістових характеристик, уключених у цей фактор самоактуалізаційних показників, то стає очевидним, що *«часова компетентність»* і *«синергічність»* за своїм змістом дуже близькі до смисложиттєвих орієнтацій. Так, здатність розглядати час у єдності минулого, теперішнього й майбутнього, гармонійно поєднувати їх у єдину життєву лінію, а також цілісно сприймати людей і світ, осмислено оцінювати закономірні зв'язки між суперечливими життєвими явищами – усе це характерні передумови та результати рефлексивної (смислодіяльної) позиції особистості стосовно життя.

Щодо інших структурних показників фактора *«спонтанності»* й *«креативності»*, то природно, що здатність бути самим собою та можливість проявляти свій творчий потенціал у ситуації втрати роботи забезпечуватимуть безробітному вищі шанси конструктивного подолання кризових суперечностей, а отже, і підвищення показників осмисленості життя.

Виходячи з результатів дослідження, зауважимо, що об'єднання зазначених особистісних показників в одному інтегральному факторі свідчить якраз про умовний характер їх диференціації на смисложиттєві й самоактуалізаційні, а також про важливу роль смислового складника в детермінації змістовно-процесуальних і результативних параметрів подолання кризи втрати роботи в безробітних. Цю думку підтверджують результати, отримані Д. Леонт'євим, М. Калашніковим і О. Калішніковою в кореляційному аналізі показників методик «Тест смисложиттєвих орієнтацій» і «Самоактуалізація особистості» (Леонт'єв Д., 2003).

Екстраполюючи ці результати в площину нашого аналізу, можна припустити, що саме в кризові періоди життя (безробіття) смислова сфера особистості виступає тією інстанцією, яка нівелює й нейтралізує негативні життєві чинники та забезпечує високий рівень її цілісності, інтегрованості й ідентичності.

Отже, з урахуванням узагальнень, зроблених у ході змістової інтерпретації особистісних показників, що увійшли до другого фактора, ми інтерпретуємо його як фактор «*смислової особистісної диспозиції*» безробітних.

Третій фактор, пояснюючи 15,7 % дисперсії ознак, об'єднав показники смисложиттєвих орієнтацій та особистісної самоактуалізації. Із найбільшою факторною вагою до нього увійшли «*професійна ідентичність*» (0,807), «*пізнавальні потреби*» (0,749), «*сенситивність*» (0,697), «*самоприйняття*» (0,644), «*мотивація саморозвитку*» (0,566), «*рефлексивність*» (0,530).

Процедурою факторного аналізу в ньому були об'єднані переважно ті показники смисложиттєвих орієнтацій та особистісної самореалізації безробітних, які релевантні загальноприйнятим критеріям самореалізації в професійній сфері («*професійна ідентичність*», «*пізнавальні потреби*», «*мотивація саморозвитку*», «*рефлексивність*»).

Параметри «*сенситивність*» і «*самоприйняття*» теж органічно впливають на структуру третього фактора й логічно відображають його загальний зміст. Закономірно, що здатність глибоко та тонко відчувати себе, свої переживання й потреби, а також визнання та прийняття як своїх чеснот, так і недоліків, виступають важливими передумовами розуміння, розвитку й реалізації власних професійних нахилів, інтересів і прагнень.

Приведені аргументи та чітко виражений професійно детермінований характер конфігурації особистісних корелятів третього фактора дають змогу інтерпретувати його як фактор «*професійно ідентифікаційної особистісної диспозиції*» безробітних.

Підбиваючи попередні підсумки, зазначимо, що результати факторного аналізу уможливили отримання факторної моделі особистісних характеристик безробітних, структуру якої визначають фактори «інтернальної особистісної диспозиції», «сислової особистісної диспозиції» й «професійно ідентифікаційної особистісної диспозиції». У цьому випадку можна зробити припущення, що виділені в дослідженні інтегральні фактори виступатимуть особистісними детермінантами змістовно-процесуальних і результативних параметрів подолання кризи зайнятості в безробітних. У перспективі більш ґрунтовна психологічна конкретизація цього припущення може бути здійснена в рамках окремого дослідження.

Висновки й перспективи подальших досліджень.

На основі визначеної мети, яка полягала в дослідженні особливостей особистісної структури безробітних, визначено емпіричні кореляти їхніх особистісних характеристик – показники смисложиттєвих орієнтацій, особистісної самоактуалізації й особистісних атрибуцій. У подальшому методом факторного аналізу виділено інтегральні особистісні диспозиції (фактори), які визначили основу факторної моделі особистісних характеристик безробітних. Передбачено, що отримані в дослідженні інтегральні фактори виступатимуть особистісними детермінантами змістовно-процесуальних і результативних параметрів подолання кризи зайнятості в безробітних. Більш ґрунтовна перевірка припущення про те, що в подоланні кризових ситуацій, пов'язаних з утратою професійної й трудової зайнятості, важливу роль відіграють інтернальна, смислова та професійно-ідентифікаційна особистісні диспозиції безробітних, можлива в рамках окремого дослідження.

Перспективи подальших розвідок убачаємо в дослідженні типологічних особливостей подолання кризи втрати роботи в безробітних.

Література

1. Бююль А. SPSS: искусство обработки информации: анализ статистических данных и восстановление скрытых закономерностей / А. Бююль, П. Цёфель. – Санкт-Петербург, 2002. – 608 с.
2. Карпов А. В. Психология рефлексивных механизмов деятельности / А. В. Карпов. – Москва, 2004. – 424 с.
3. Клецина И. С. Практикум по гендерной психологии / И. С. Клецина. – Санкт-Петербург : «Питер», 2003. – 480 с.

4. Леонтьев Д. А. Психология смысла: природа, строение и динамика смысловой реальности / Д. А. Леонтьев. – Москва : «Смысл», 2003. – 487 с.

5. Леонтьев Д. А. Тест смысло-жизненных ориентаций / Д. А. Леонтьев. – Москва : «Смысл», 2000. – 18 с.

6. Сыманюк Э. Э. Психология профессионально обусловленных кризисов / Э. Э. Сыманюк. – Москва, 2004. – 320 с.

7. Фетискин Н. П. Социально-психологическая диагностика развития личности и малых групп / Н. П. Фетискин, В. В. Козлов, Г. М. Мануйлов. – Москва, 2002. – 488 с.

References

1. Vyuyul', A., Cyofel', P. (2002). *SPSS: iskusstvo obrabotki informacii: analiz statisticheskikh dannyh i vosstanovlenie skrytyh zakonomernostej* [SPSS: the art of information processing: analysis of statistical data and the restoration of hidden patterns]. SPb. 608 p. [in Russian].

2. Karpov, A. V. (2004). *Psihologiya reflektivnyh mekhanizmov deyatel'nosti* [Psychology of reflexive mechanisms of activity]. M. 424 p. [in Russian].

3. Klecina, I. S. (2003). *Praktikum po gendernoj psihologii* [The workshop on gender psychology]. SPb. : «Piter». 480 p. [in Russian].

4. Leont'ev, D. A. (2003). *Psihologiya smysla: priroda, stroenie i dinamika smyslovoj real'nosti* [Psychology of meaning: nature, structure and dynamics of the semantic reality]. M. : «Smysl». 487 p. [in Russian].

5. Leont'ev, D. A. (2000). *Test smyslozhiznennyh orientacij* [The test of purpose-of-life orientations]. M. : «Smysl». 18 p. [in Russian].

6. Symanyuk, E. E. (2004). *Psihologiya professional'no obuslovlennyh krizisov* [Psychology of professionally conditioned crises]. M. 320 p. [in Russian].

7. Fetiskin, N. P., Kozlov, V. V., Manujlov, G. M. (2002). *Social'no-psihologicheskaya diagnostika razvitiya lichnosti i malyh grupp* [Socio-psychological diagnosis of personality development and small groups]. M. 488 p. [in Russian].

Received: 14.03.2018

Accepted: 03.04.2018